

Karanlığa Açılan Kapılar

– Halit Durucan · 21 Mart 2025



Efendiler ve ey millet! İyi bilin ki Türkiye Cumhuriyeti; şeyhler, dervişler, müntler, mensuplar memleketi olamaz. En doğru ve en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır. Medeniyetin emrettiğini ve talep ettiğini yazmak, insan olmak için kâfidir.

KARANLIĞA AÇILAN KAPILAR

Bir toplumun neden geri kaldığı, neden başka ülkelerin boyunduruğu altına girdiği ve sömürüldüğü üzerine bir miktar düşündüğümüzde bazı kriterlerin önemli güç haline geldiğini anlarız. Yaşadığımız şu çağda, gelişen olaylara baktığımızda ülkeleri yönetenlerin hem akıl sağlıklarının, hem de özel hırslarının baskın olduğu görülür. İşte bu sebeple, sürekli sömürülen insan kitlelerinin sözüme ona bir devlet yapısı içinde sadece nefes alırlar. Ülkeler ne kadar ileri teknolojiyi yakalamış olsa da o ülkeyi yönetenlerin çoğu zaman akli yeterliliğinin olmadığı görülmektedir. Buna dair yeryüzünde çok sayıda örnek göstermek mümkündür.

Şimdi ülkeleri karanlığa sürükleyen sebepleri kendimce sıralamak ve TDK 'ya göre açıklamak istiyorum:

Birinci sebep: Cehalet.

Cehalet, bilgi ve tecrübe eksikliğidir. "Cahil" kelimesi, habersiz, hatta bilişsel uyumsuzluk ve diğer bilişsel iliş-kilerdeki bir kişiyi tanımlayan ve önemli bilgi veya olgulardan habersiz olan bireyleri tanımlayabilen bir sıfattır.

İkinci sebep: bağnazlık:

Bir düşünceye, bir inanışa körü körüne bağlanıp ondan başkasını düşünmeyen anlamına gelir.

Üçüncü sebep: Hurafeler:

Hurafe, İslam dininin aslında; kısaca Kur'an'da bulunmayan, ancak farklı yollarla sonradan Müslüman hayatına katılan ve dinî inançmış gibi kabul edilen söz, düşünce ve davranışların tümüdür.

Dördüncü sebep: Töreler/gelenekler:

Töre; bir toplumda yazılı olmayan, gelenekleşmiş kanun ve kurallar. Özellikle halk ağzında hukuk veya mahke-me anlamlarında da kullanılır. Töre sözcüğü Eski Türkçede türetilmek, yaratılmak ve düzenlenmek anlamlarına gelen törü filinden gelir. Yazılı kanunların olmadığı dönemlerde toplumu belirli disiplin içinde yönetmek için törelerin oluşması yadırganmamalıdır. Ancak modern bir dünyada her devlet kendi yasalarını kanunlarını yaza-rak devlet ve toplum düzenini sağlar. Bazı hallerde evrensel hukuki maddelerini başka bir ülke kendi yasaları arasına alabilir ve uygulayabilir. Evrensel hukuk, tüm insanlığı kapsayan hukuk sistemidir ancak şu asırda evrensel hukukun sadece adı var kendisi yok! Günümüzde evrensel hukuk ilkeleri, mazlumların ne hak-kını ne de hukukunu savunuyor. Egemen ülkelerin amacına hizmet eden bir araca dönüşmüştür.

Beşinci sebep: Önyargılar:

Bir kimse veya bir şeyle ilgili olarak belirli şart, olay ve görüntülere dayanarak önceden edinilmiş olumlu veya olumsuz yargı, peşin yargı, peşin hüküm, peşin fikir. Önyargı, genel ve özel kullanımlarında bir taraf tutma biçimidir.

Altıncı sebep: Yobazlık:

Yobazlar, genellikle farklı düşüncelere veya inançlara saygı göstermeyen ve sık sık diğer insanları eleştiren veya kınayan kişiler olarak bilinirler. Hoşgörü ve açık fikirlilik, toplumsal ilişkilerde ve diyaloglarda önemli de-ğerlerdir.

Tarihte ilk yazılı kanun; Ur-Nammu kanunları; Sümerlere ait ve günümüze ulaşmış, kanun maddeleri içeren bilinen en eski yazılı tablettir. Milattan önce 2100-2050 yıllarına ait olup Sümerce yazılmıştır. Bir başka yazılı kanun; Babil kralı Hammurabi'nin Milattan önce 1728-1686 yıllarında yazdığı 282 maddesiyle çeşitli mesele-lerde verdiği kararlar, Babil'in koruyucu tanrısı Marduk adına yapılan Esagila Tapınağı'na dikilen bir taş üzerine Akadca dilinde yazılmıştır. Hammurabi, kendisine bu yasaları yazdıranın güneş tanrısı Şamaş'ın olduğunu söylemiştir.

İngiliz Gazeteci ve Yazar George Orwell, 1984 yılında toplum analizini şu şekilde kaleme almıştır.

“Bilinen tarih boyunca, olasılıkla Neolitik Çağ'ın sona ermesinden bu yana, dünyada üç tür insan olagelmıştır: Yüksek, Orta ve Aşağı. Bu üç kesimin amaçları asla uzlaştırılmaz. Yüksek kesimin amacı, bulunduğu yeri korumaktır. Orta kesimin amacı, Yüksek kesimle yer değiştirmektir. Aşağı kesimin amacı ise bir amacı varsa kuşkusuz, çünkü Aşağı kesimin temel özelliği, ağır ve sıkıcı işlerin altında ezilerek çoğu zaman gündelik yaşam dışında hiçbir şeyin bilincine varamayacak kadar baskılanmasıdır. Orta kesim tüm ayrımları ortadan kaldırmak ve tüm insanların eşit olacağı bir toplum yaratmak ister. O yüzden ana çizgisi değişmeyen bir savaşımdır. Bu döngü tarih boyunca tekrarlanıp durmaktadır. Yüksek kesimin uzun dönemler boyunca iktidarı güvenli bir biçimde elinde tuttuğu görülmüş, ancak eninde sonunda ya kendine olan inancını ya da güçlü bir biçimde yönetme yeteneğini yitirdiği, hatta her ikisini birden yitirdiği dönemler olmuştur. Böyle dönemlerde, özgürlük ve adalet uğruna savaşıyor görünen Orta kesim, Aşağı kesimi yanına alarak üst kesimi devirmiştir. Ne var ki, Orta kesim, hedefine ulaşmaz, Aşağı kesimi eski kölelik konumuna geri gönderir ve kendisi Yüksek kesim konumuna geçer. Çok geçmeden, öteki kesimlerin birinden ya da her ikisinden de kopan yeni bir Orta kesim ortaya çıkar ve savaşım yeniden başlar. Bu üç kesimden, hedeflerine geçici de olsa hiçbir zaman ulaşamayan, yalnızca Aşağı kesimdir. Refahın artması da, hareket tarzındaki yumuşamalar da, reformlar ya da

devrimler de, insanlığı eşitliğe bir adım bile yaklaştırmamıştır. Aşağı kesim açısından, hiçbir tarihsel değişiklik, efendilerinin adının değişmesinden başka bir anlam taşımamıştır...”

İnsanlık tarihi; insanların sınıfsal bölünmüşlüğüne şahitlik etmektedir. Çoğu zaman cehalet ve yobazlık egemen olmuştur. George Orwell'in, Karl Marks'ın ve daha başka sosyolog ve ekonomistlerin toplumsal ve iktisadi analizlerine katılmamak mümkün değildir. Öyleyse ülkemiz adına neler yapılmalı sorusuna cevap bulmak zorundayız. Yine kendimce ülkenin kalkınması ve batıya olan bağımlılığını bertaraf etmek için birinci derecede aydın bir neslin yetiştirilmesi sağlanmalıdır. Aydın bir neslin yetişmesi için bilim temelli eğitim politikalarıyla cehalet denilen karanlık dünyayı yıkmak, yerine aydınlık bir ülke inşa etmek gerekir. İkinci sebep bağnazlık: Bağnazlık bana göre bir hastalık türüdür. Çünkü körü körüne bir şeye bağlanmak zihinsel körlüktür. Bağnaz kafaların da eğitim yoluyla aydınlanabileceğine inanıyorum. Üçüncü sebep hurafelerdir. Hurafeler genellikle dini manada önem taşımaktadır. İslam tarihini araştıranlar bilir ki; 1200 yıllık süreç içerisinde İslam dininin içine Hristiyanlıktan, Yahudilikten ve hatta Şamanizm'den alıntılar vardır. Ne acıdır ki, bazı hastalıklı inanç biçimlerini İslam'a zerk edebilmek için yine araştırıp okuyanlar bileceklerdir ki hadisler uydurulmuştur. İmam-ı Azam Ebu Hanife, yıllar boyu bu hurafelerle mücadele etmiş; bu sebeple yetmiş yaşında olmasına rağmen Emevi yöne-timince hücrelere atılıp, katıksız aş ve kırbaç cezasına çarptırılmıştır. Demem o ki; ülkemizde gerçek anlamda ilahiyatçılardan bir komisyon kurulmalı; mümtaz dinimiz İslam'ı hurafeler bataklığından arındırmalıdır. yozlaş-tırılmış İslam anlayışından beslenen ne idüğü belirsiz pedefoli cemaat ve tarikatlar bir an evvel kapatılmalı, halktan din adına topladıkları mal ve mülklerine devlet el koymalı ve faaliyetleri yasaklanmalıdır. Suçlu olan ne idüğü belirsiz müptezellerde hak ettikleri hücrelere atılmalıdır. Ancak bu sayede zihni ve inancı arındırılmış bir toplum inşa edilebilir. Böyle bir toplumun geri kalması mümkün değildir. Dördüncü sebep törelerdir. Ülkemizde halen törelerin uygulandığını medya ve basın aracılığıyla duyuyoruz. İlkel dönem şartlarında yaşamayı hayat felsefesi haline getiren bölge insanları ne acıdır ki, ağalık-şeyhlik kisvesiyle toprak ağalığı/feodal toplum düzenini devam ettirmektedir. Yüzbinlerce insan, ağalık sisteminde “maraba” olmak zorunda kalmaktadır. “Ağa ne derse doğrudur. Ekmeğimizi aşımızı ağa verir...” anlayışı mutlaka yıkılmalı, devlet o arazileri kamulaştırıp, halka devretmelidir. O bölgelerimiz ancak asrımızın ruhuna ve Mustafa Kemal'in arzusuna uygun hale getirilmelidir. Beşinci sebep önyargılardır. Gelişen tıp ilmi, çeşitli eğitimlerle kişilerde oluşan önyargıları ve daha baş-ka sorunları da ortadan kaldırılabiliyor.

Hülasa; ülkemizin dünya üzerinde yükselen bir değer olabilmesi için önce savunma sanayiye, güçlü bir ekono-miye ve eğitime ağırlık vermelidir. Bu ancak ehliyetli, liyakatli ve gerçek anlamda vatansever siyasetçilerin seçil-mesiyle mümkündür. Aksi halde batıdan icazetli ve ne idüğü belirsiz “milli-dini” görünömlü sahtekârlar yeniden ülkemizin kaderini ele geçirip; “nerede kalmıştık” diyerek, batı eksenli politikalarına devam ederler.

Makalemi, Mustafa Kemal'in ülkemizin kalkınma reçetesini hatırlayarak tamamlamak istiyorum:

“Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin bel-kemiğidir. Tam bağımsızlık, ancak ekonomik bağımsızlıkla mümkündür. Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm ve çöküş vardır. Her ilerleyişin ve kurtuluşun anası hürriyettir.”

“Efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar

memleketi ola-maz. En doğru, en gerçek yol, medeniyet yoludur. Medeniyetin gerektirdiđini yapmak insan olmak için yeterlidir"